

ובצאן וביון ובשכר ובכל אשר תשא לך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמוזת אדתה
וביתך והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו
זלך וזולה עמוק מקצה שלש

שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה הוא
והגוזת בשעריך ובא הלוי כי אין לו זלך וזולה
עמוק והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבועו למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה מקץ

שבע שנים תעשה שמיטה וזה דבר השמיטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יש את רעהו ואת אזויו כי קרא שמיטה ליהוה
את הזכרי תגש ואשר יהיה לך את אזויר השמיט
ידך אפס כי לא יהיה בן אביון כי בך יברכך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך זולה
לרשתה רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך לא ימשלו כי

יהיה בן אביון מאזויר אזויר באזויר שעריך
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ
את לבבך ולא תקפץ את ידך מאזויר האביון
כי פתוז תפתוז את ידך לו והעבט תעביטנו די
מוזסרו אשר יזסר לו השמר לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת
השמיטה ורעה עליך באזויר האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יהוה והיה בך זמא נתון תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלוח
ידך כי לא יזדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי
מצוך לאמר פתוז תפתוז את ידך לאזויר לעצור
ולאביעך בארץ כי

ימכר לך אזויר העברי או העברי ועבדך שש
שנים ובשנה השביעית תשלוזו זופשי מעמו
וכי תשלוזו זופשי מעמו לא תשלוזו ריקם
העציק תעציק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר
ברכך יהוה אלהיך תתן לו ולכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
מצוך את הדבר הזה היום והיה כי יאמר אליך
לא אשא מעמו כי אהבך ואת ביתך כי טוב
לו עמו ולקוזת את המרצע ונתתה באזויר ובדלת